

WYROK TRYBUNAŁU (druga izba)
z dnia 2 grudnia 2004 r.*

W sprawie C-226/03 P

mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 Statutu Trybunału Sprawiedliwości,
wniesione w dniu 22 maja 2003 r.,

José Martí Peix SA, z siedzibą w Huelva (Hiszpania), reprezentowana przez
adwokatów J.-R. Garcíę-Gallarda Gila-Fourniera oraz D. Domíngueza Péreza,

strona skarżąca,

w której drugą stroną jest:

Komisja Wspólnot Europejskich, reprezentowana przez S. Pardo Quintillán,
działającą w charakterze pełnomocnika oraz przez adwokata J. Guerrę Fernández,
z adresem do doręczeń w Luksemburgu,

* Język postępowania: hiszpański.

TRYBUNAŁ (druga izba),

w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, J.-P. Puissechet i N. Colneric (sprawozdawca), sędziowie,

rzecznik generalny: A. Tizzano,
sekretarz: Múgica Arzamendi, główny administrator,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 10 czerwca 2004 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione przez strony,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na rozprawie w dniu 7 września 2004 r.,

wydaje następujący

Wyrok

- 1 Swoim odwołaniem spółka José Martí Peix SA (zwana dalej „skarżącą”) wniosła o uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 13 marca 2003 r. w sprawie T-125/01 José Martí Peix przeciwko Komisji, Rec. str. II-865

(zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem”), na mocy którego Sąd oddalił skargę spółki o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 19 marca 2001 r. dotyczącej zmniejszenia pomocy przyznanej skarżącej w 1991 r. w ramach projektu stworzenia hiszpańsko-angolskiej spółki mieszanej zajmującej się rybołówstwem i nakazującej skarżącej zwrot kwoty w wysokości 639 520 EUR (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”).

Ramy prawne

- 2 Artykuł 44 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 4028/86/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. dotyczącego działań wspólnotowych mających na celu doskonalenie i dostosowanie struktur sektora rybołówstwa i akwakultury (Dz.U. L 376, str. 7) stanowi:

„Podczas całego okresu przyznawania pomocy przez Wspólnotę władze zainteresowanego Państwa Członkowskiego lub instytucja wyznaczona przez nie w tym celu przekazują Komisji, na jej wniosek, wszelkie dokumenty pozwalające na ustalenie, że warunki finansowe lub inne nałożone na dany projekt zostały spełnione. Komisja może zdecydować o wstrzymaniu, zmniejszeniu lub cofnięciu pomocy, według procedury przewidzianej w art. 47:

— jeśli projekt nie został wykonany w planowany sposób, lub

— jeśli niektóre z wymaganych warunków nie zostały spełnione, lub

- jeśli beneficjent, wbrew informacjom zawartym w jego wniosku i powtórzonym w decyzji o przyznaniu pomocy finansowej, w terminie jednego roku począwszy od zawiadomienia o wspomnianej decyzji nie rozpocznie wykonywania prac lub jeśli nie dostarczył, przed wygaśnięciem tego terminu, wystarczających gwarancji odnośnie wykonania projektu, lub

- jeśli beneficjent nie zakończy prac w terminie dwóch lat począwszy od ich rozpoczęcia, z wyjątkiem przypadków siły wyższej.

O decyzji zawiadamia się zainteresowane Państwo Członkowskie oraz beneficjenta.

Komisja podejmuje środki w celu odzyskania kwot, których przekazanie nie było lub nie jest uzasadnione”.

- 3 Artykuły 1 i 3 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312, str. 1) stanowią:

„Artykuł 1

1. W celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich niniejszym przyjmuje się ogólne zasady dotyczące jednolitych kontroli oraz środków administracyjnych i kar dotyczących nieprawidłowości w odniesieniu do prawa wspólnotowego.

2. Nieprawidłowość oznacza jakiegokolwiek naruszenie przepisów prawa wspólnotowego wynikające z działania lub zaniechania ze strony podmiotu gospodarczego, które spowodowało lub mogło spowodować szkodę w ogólnym budżecie Wspólnot lub w budżetach, które są zarządzane przez Wspólnoty, albo poprzez zmniejszenie lub utratę przychodów, które pochodzą ze środków własnych pobieranych bezpośrednio w imieniu Wspólnot, albo też w związku z nieuzasadnionym wydatkiem.

[...]

Artykuł 3

1. Okres przedawnienia wynosi cztery lata od czasu dopuszczenia się nieprawidłowości określonej w art. 1 ust. 1. Zasady sektorowe mogą jednak wprowadzić okres krótszy, który nie może wynosić mniej niż trzy lata.

W przypadku nieprawidłowości ciągłych lub powtarzających się okres przedawnienia biegnie od dnia, w którym nieprawidłowość ustała. W przypadku programów wieloletnich okres przedawnienia w każdym przypadku biegnie do momentu ostatecznego zakończenia programu.

Przerwanie okresu przedawnienia jest spowodowane przez każdy akt właściwego organu władzy, o którym zawiadamia się daną osobę, a który odnosi się do śledztwa lub postępowania w sprawie nieprawidłowości. Po każdym przerwaniu okres przedawnienia biegnie na nowo.

Upływ terminu przedawnienia następuje najpóźniej w dniu, w którym mija okres odpowiadający podwójnemu terminowi okresu przedawnienia, jeśli do tego czasu właściwy organ władzy nie wymierzył kary; nie dotyczy to przypadków, w których postępowanie administracyjne zostało zawieszona zgodnie z art. 6 ust. 1.

[...].

Okoliczności faktyczne leżące u podstaw sporu

- 4 Okoliczności faktyczne leżące u podstaw skargi przed Sądem Pierwszej Instancji zostały przedstawione, jak niżej, w pkt 11–34 zaskarżonego wyroku:

„11 W październiku 1991 r. [skarżąca] przedstawiła Komisji, za pośrednictwem władz hiszpańskich, wniosek o przyznanie pomocy finansowej Wspólnoty na podstawie rozporządzenia nr 4028/86 dotyczący projektu utworzenia hiszpańsko-angolskiej spółki mieszanej zajmującej się rybołówstwem. Projekt ten przewidywał przekazanie, w celu połowu ryb, trzech statków: Pondal, Periloja i Sonia Rosal spółce mieszanej, utworzonej przez skarżącą, przez spółkę portugalską Iberpesca — Sociudades de Pesca Ltda oraz przez współnika angolskiego, Empromar N'Gunza.

- 12 Decyzją z dnia 16 grudnia 1991 r. (zwaną dalej »decyzją przyznającą«), Komisja przyznała projektowi, o którym mowa w poprzednim punkcie (projekt SM/ESP/17/91, zwany dalej »projektem«), pomoc finansową Wspólnoty

w wysokości maksymalnej kwoty 1 349 550 ECU. Decyzja ta przewidywała, że Królestwo Hiszpanii uzupełni pomoc Wspólnoty poprzez pomoc w wysokości 269 910 ECU.

- 13 W listopadzie 1992 r. spółka mieszana, pod zmienioną nazwą Ibermar Empresa de Pesca Ltda, została utworzona i wpisana do rejestru w Luandzie, w Angoli. W grudniu 1992 r. trzy statki spółki mieszanej zostały zarejestrowane w porcie w Luandzie.
- 14 Decyzją z dnia 12 maja 1993 r. Komisja wydała, na wniosek skarżącej, decyzję zmieniającą decyzję przyznającą. Zmiana dotyczyła zastąpienia wspólnika z kraju trzeciego, Empromar N'Gunza, spółką Marang, Pesca et Industrias de Pesca Ltda.
- 15 W dniu 18 maja 1993 r. Komisja otrzymała, za pośrednictwem władz hiszpańskich, wniosek z datą z dnia 10 maja 1993 r. o zapłatę pierwszej transzy pomocy. Do wniosku załączono zestaw dokumentów oraz świadectw dotyczących utworzenia spółki mieszanej, zarejestrowania statków w porcie w Luandzie, ich wykreślenia z rejestru wspólnotowego oraz uzyskania wymaganych licencji w zakresie rybołówstwa.
- 16 W dniu 24 czerwca 1993 r. Komisja wypłaciła 80 % pomocy.
- 17 W dniu 20 maja 1994 r. skarżąca zwróciła się do władz hiszpańskich z wnioskiem o zapłatę pozostałej części pomocy. Do tego wniosku załączono

pierwsze sprawozdanie okresowe obejmujące okres działalności pomiędzy 20 kwietnia 1993 r. a 20 kwietnia 1994 r. W sprawozdaniu tym wskazano w szczególności, co następuje:

»Nasze cele długookresowe muszą ulec zmianie z uwagi na zatonięcie w dniu 20 lipca 1993 r. statku Pondal. Bezzwłocznie wystąpiliśmy do władz kompetentnych w zakresie rybołówstwa w Angoli o jego zastąpienie przez inny statek z naszej floty, lecz w momencie sporządzania tego sprawozdania wciąż nie uzyskaliśmy zgody na podjęcie kroków prowadzących do jego zastąpienia«.

- 18 Komisja otrzymała wniosek, o którym mowa w poprzedzającym punkcie, w dniu 7 września 1994 r. i w dniu 14 września 1994 r. przystąpiła do wypłaty reszty pomocy.

- 19 W dniu 6 listopada 1995 r. Komisja otrzymała drugie sprawozdanie okresowe z datą 19 czerwca 1995 r. obejmujące okres działalności pomiędzy 20 maja 1994 r. a 20 maja 1995 r. Sprawozdanie to wspominało o zatonięciu Pondala w dniu 20 lipca 1993 r. i opisywało napotkane trudności związane z zastąpieniem tego statku spowodowane niedomówieniami z władzami angolskimi.

- 20 Komisja, nie otrzymawszy trzeciego sprawozdania okresowego z działalności, pismem z dnia 20 grudnia 1996 r. wystąpiła do władz hiszpańskich o przedstawienie informacji w tym zakresie. Władze hiszpańskie odpowiedziały jej pismem z dnia 22 stycznia 1997 r., że raport ten jest w trakcie opracowania.

- 21 W dniu 20 lutego 1997 r. władze hiszpańskie otrzymały list od skarżącej, z datą 31 stycznia 1997 r. opisujący trudności w zarządzaniu spółką mieszaną związane z żądaniami współnika angolskiego i wnoszący, z uwagi na te trudności,

o zmianę państwa trzeciego dla statków Periloja i Sonia Rosal. W liście tym skarżąca powiadomiła o transferze tych dwóch statków do spółki mieszanej Peix Camerún SARL oraz wniosła o zezwolenie przedstawienia trzeciego sprawozdania okresowego z działalności w kontekście tej ostatniej spółki.

- 22 Pismem z dnia 4 lutego 1997 r., które wpłynęło do Komisji w dniu 5 marca 1997 r., władze hiszpańskie przekazały Komisji wnioski złożone przez skarżącą, wraz ze stosowną dokumentacją, zajmując stanowisko przychylnie tym wnioskowi.

- 23 W dniu 4 kwietnia 1997 r. Komisja odpowiedziała władzom hiszpańskim, że trzecie sprawozdanie okresowe z działalności powinno zostać złożone we wrześniu 1996 r. i że w rezultacie sprawozdanie to powinno być złożone jako ciąg dalszy poprzednich sprawozdań, nie natomiast w nowej perspektywie zaproponowanej przez skarżącą.

- 24 Pismem z dnia 18 czerwca 1997 r. Komisja zażądała od władz hiszpańskich przekazania trzeciego sprawozdania okresowego z działalności w najszybszym możliwym terminie.

- 25 We wrześniu 1997 r. trzecie sprawozdanie okresowe z działalności obejmujące okres pomiędzy 20 maja 1995 r. a 20 maja 1996 r. wpłynęło do Komisji. Przedstawiało ono postępowanie wspólnika angolskiego utrudniającego normalne wykonywanie działań w zakresie połowu ryb. Wskazano w nim też, że ostatnie wyładunki ryb pochodzących z Angoli miały miejsce w marcu 1995 r. oraz że biorąc pod uwagę trudności związane z powyższym postępowaniem, wspólnicy ze Wspólnoty podjęli decyzję o sprzedaży swych udziałów w spółce

mieszanej spółnikowi angolskiemu i o ponownym zakupie statków związanych z projektem. Raport wspominał, że po ich ponownym zakupie statki zostały przemieszczone przez skarżącą do portu w Nigerii, gdzie zostały poddane naprawom aż do 1996 r.

- 26 Pismem z dnia 6 marca 1998 r. w odpowiedzi na pytanie przedstawione przez władze hiszpańskie z dnia 26 lutego 1998 r. skarżąca dostarczyła wyjaśnień w sprawie realizacji projektu. W tymże piśmie wskazano, że statki spółki mieszanej opuściły wody angolskie w trakcie pierwszych czterech miesięcy 1995 r. Z dokumentów załączonych do pisma wynika, że przeniesienie przez armatorów wspólnotowych ich udziałów w spółce mieszanej na spółnika angolskiego miało miejsce w dniu 3 lutego 1995 r.
- 27 Pismem z dnia 26 czerwca 1998 r. Komisja zwróciła się do władz hiszpańskich o informacje dotyczące stanu projektu. W odpowiedzi na to pismo wspomniane władze przesyłały Komisji w dniu 2 lipca 1998 r. pismo skarżącej z dnia 6 marca 1998 r.

Postępowanie poprzedzające wniesienie skargi

- 28 W piśmie z dnia 26 lipca 1999 r. skierowanym do skarżącej oraz władz hiszpańskich, pan Cavaco, dyrektor generalny w Dyrekcji Generalnej ds. Rybołówstwa w Komisji (DG XIV) poinformował, że zgodnie z art. 44 ust. 1 rozporządzenia nr 4028/86 Komisja podjęła decyzję o zmniejszeniu pomocy przyznanej uprzednio na rzecz projektu, uzasadniając, że wbrew wymaganiom ustalonym przez wspomniane rozporządzenie oraz przez rozporządzenie nr 1956/91, spółka mieszana nie eksploatowała podczas pełnych trzech lat zasobów rybnych państwa trzeciego, wspomnianego w decyzji o przyznaniu pomocy. Odnośnie do statku Pondal pismo to wspomina, że dokumenty otrzymane przez Komisję pozwoliły jej na wyciągnięcie wniosków, że statek był wykorzystywany do celów połowowych od dnia 20 kwietnia do 20 lipca 1993 r.,

daty swojego zatonięcia, to znaczy przez trzy miesiące, co uzasadniałoby zmniejszenie pomocy o 160 417 ECU. Jednakże dodano, że obliczenia Komisji są uzależnione od uzyskania dokumentów świadczących, że wspomniane zatonięcie stanowiło przypadek siły wyższej. Odnośnie do statków Periloja i Sonia Rosal wskazano, że z informacji, którymi dysponuje Komisja, wynika, że te dwa statki były wykorzystywane do połowów na wodach angolskich na rachunek spółki mieszanej pomiędzy 20 kwietnia 1993 r. a 20 kwietnia 1994 r., jak również pomiędzy 20 maja 1994 r. a 3 lutego 1995 r., datą sprzedaży przez skarżącą jej udziałów we wspomnianej spółce, czyli w sumie przez 21 miesięcy, co uzasadniałoby zmniejszenie pomocy o 114 520 ECU. Zatem przewidziane zmniejszenie wynosiłoby w sumie 274 937 ECU — kwotę, której żądania zwrotu od skarżącej rozważała Komisja, z całości pomocy wcześniej jej przekazanej. Pismo wskazywało, że w razie braku w ciągu 30 dni formalnej zgody skarżącej na zaproponowane rozwiązanie Komisja przystąpi do procedury w zakresie zmniejszenia pomocy.

- 29 W dniu 5 października 1999 r. skarżąca skierowała do Komisji swoje uwagi odnośnie do pisma tej ostatniej z dnia 26 lipca 1999 r. Zasadniczo skarżąca dostarczyła dokumenty mające na celu wykazanie, że zatonięcie statku Pondal stanowiło przypadek siły wyższej, i wskazała, że zamierzała zastąpić go innym statkiem swojej floty, lecz było to niemożliwe z uwagi na podejście władz angolskich. Odnośnie do statków Periloja i Sonia Rosal skarżąca wyjaśniła, że trudności wywołane przez współnika angolskiego zmusiły ją do przeniesienia miejsca połowów na wody kameruńskie. Skarżąca wyjaśniła, że poinformowała o tym władze hiszpańskie w styczniu 1997 r. Skarżąca podkreśliła, że wymagane formalności dla utworzenia i funkcjonowania spółki mieszanej zostały spełnione i że jej działania miały na celu priorytetowe zaopatrzenie rynku wspólnotowego.

- 30 W dniu 9 listopada 1999 r. odbyło się spotkanie Komisji ze stroną skarżącą.

- 31 W następstwie tego spotkania skarżąca skierowała do Komisji, w dniu 18 lutego 2000 r., notę z uwagami, w której powoływała się na przedawnienie nieprawidłowości podnoszonych przez Komisję oraz na to, że Komisja naruszyła zasady staranności oraz dobrej administracji.
- 32 Pismem z dnia 25 maja 2000 r., skierowanym do skarżącej i władz hiszpańskich, pan Smidt, dyrektor generalny w Dyrekcji Generalnej ds. Rybołówstwa w Komisji, powiadomił, że z dokumentów przedłożonych przez skarżącą w dniu 5 października 1999 r. wydaje się wynikać, że zatonięcie Pondala miało miejsce w dniu 13 stycznia 1993 r., a nie w dniu 20 lipca 1993 r., jak skarżąca dotąd wskazywała Komisji, oraz że w tych okolicznościach, brak napomknięcia o wspomnianym zatonięciu we wniosku o płatność pierwszej transzy pomocy, który został złożony przez skarżącą w maju 1993 r., i wskazanie, w pierwszym i drugim sprawozdaniu z działalności spółki mieszanej, dnia 20 lipca 1993 r. jako dnia, w którym miało miejsce zatonięcie, stanowiły nieprawidłowości, które uzasadniają wstrzymanie części pomocy dotyczącej tego statku. Z uwagi na fakt, że ta część odpowiadała kwocie 525 000 ECU oraz że Komisja potwierdziła swoje stanowisko wyrażone dnia 26 lipca 1999 r. w zakresie dotyczącym dwóch innych statków spółki mieszanej, w piśmie tym rozważano zmniejszenie kwoty pomocy w sumie o 639 520 ECU. W piśmie wyrażono również sprzeciw Komisji odnośnie do twierdzeń skarżącej dotyczących przedawnienia prawa do zmniejszenia oraz zamierzonego żądania zwrotu pomocy. Komisja wskazała również, że w przypadku braku, w ciągu 30 dni, zgody skarżącej na proponowane rozwiązanie lub nieprzedstawienie innych motywów uzasadniających zmianę stanowiska Komisji, przystąpi ona do procedury w zakresie zmniejszenia i zwrotu pomocy.
- 33 W dniu 10 lipca 2000 r. skarżąca skierowała do Komisji swoje uwagi w sprawie pisma z dnia 25 maja 2000 r. Zasadniczo, odnośnie do statku Pondal podniosła, że statek ten zatonął w dniu 13 stycznia 1993 r., ale jego wykreślenie z rejestru angolskiego miało miejsce dopiero w dniu 20 lipca 1993 r., co wyjaśniałoby brak wzmianki o zatonięciu we wniosku o płatność pierwszej transzy pomocy i odwołanie do tej ostatniej daty w pierwszym sprawozdaniu okresowym

z działalności. Odnośnie do dwóch innych statków skarżąca podniosła, że ustalono, iż zawiadomiła o zmianie państwa trzeciego władze hiszpańskie w styczniu 1997 r. Skarżąca utrzymywała dalej swoją dobrą wiarę w tej sprawie.

34 W dniu 19 marca 2001 r. Komisja wydała decyzję zmniejszającą pomoc przyznaną w ramach projektu do kwoty 710 030 EUR i nakazującą skarżącą zwrot kwoty 639 520 EUR [...]”.

Zaskarżony wyrok

- 5 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 8 czerwca 2001 r. skarżąca wniosła przeciwko Komisji skargę o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji na mocy art. 230 WE.
- 6 Zaskarżonym wyrokiem Sąd oddalił skargę jako bezzasadną.
- 7 Sąd przeanalizował w pkt 81–95 zaskarżonego wyroku zarzut skarżącej oparty na art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 2988/95 dotyczący przedawnienia:

„81 Odnośnie, po pierwsze, do okoliczności faktycznych dotyczących zatonięcia statku Pondal, należy przypomnieć, że nieprawidłowość słusznie stwierdzona w zaskarżonej decyzji polega na tym, że skarżąca, za pierwszym razem, ukryła

zatonięcie oraz, za drugim razem, zawiadomiła o błędnej dacie tegoż. Postępowanie zarzucane skarżącej w związku z zatonieniem statku Pondal należy uznać za stanowiące nieprawidłowość ciągłą, w rozumieniu art. 3 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia nr 2988/95 w zakresie, w jakim mają tożsamy przedmiot, to znaczy uchybienie skarżącej jej obowiązкови informowania i lojalności w związku z tym zatonieniem. Zgodnie z tym samym przepisem należy zatem uznać, że termin przedawnienia względem nieprawidłowości dotyczącej statku Pondal rozpoczął bieg »od dnia, w którym nieprawidłowość ustała«.

- 82 W związku z tym, chociaż rzeczywiście skarżąca powiadomiła o fakcie zatonienia statku Pondal w pierwszym sprawozdaniu okresowym z działalności spółki mieszanej, skierowanym do władz hiszpańskich w dniu 20 maja 1994 r., to przyznała również podczas rozprawy, że dopiero w swoich uwagach z dnia 5 października 1999 r. odnośnie do pisma Komisji z dnia 26 lipca 1999 r. po raz pierwszy wskazała Komisji dokładną datę tego zatonienia, czyli 13 stycznia 1993 r., a nie 20 lipca 1993 r. jak do tego czasu utrzymywała. W tych okolicznościach należy uznać, że nieprawidłowość związana z uchybieniem skarżącej jej obowiązкови informowania i lojalności w związku z zatonieniem statku Pondal ustała dnia 5 października 1999 r. Skarżąca nie może, w tych okolicznościach, powoływać się na przedawnienie odnośnie do faktów stwierdzonych w zaskarżonej decyzji w związku z tym statkiem.

[...]

- 91 [...] Zarzucane fakty dotyczące statków Periloja i Sonia Rosal należy uznać za stanowiące nieprawidłowość ciągłą w rozumieniu art. 3 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia nr 2988/95, trwającą do dnia 20 maja 1996 r., daty odpowiadającej, według trzeciego sprawozdania okresowego z działalności spółki mieszanej, końcowi trzyletniego okresu obowiązkowej działalności wspomnianej spółki. Wówczas też nieprawidłowość przyjęła ostatecznie formę,

o której mowa w zaskarżonej decyzji, to znaczy braku działalności tych dwóch statków na wodach angolskich w okresie 15 z 36 miesięcy stanowiących wspomniany okres. W tych okolicznościach czteroletni termin przedawnienia powinien, zgodnie z tym samym przepisem rozporządzenia nr 2988/95, być uznany za biegnący »od dnia, w którym nieprawidłowość ustała«, czyli w tym przypadku od dnia 20 maja 1996 r.

- 92 Na mocy art. 3 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia nr 2988/95 przedawnienie ulega przerwaniu przez każdy akt właściwego organu władzy, o którym zawiadamia się daną osobę, a który odnosi się do śledztwa lub postępowania w sprawie nieprawidłowości.
- 93 W niniejszej sprawie Komisja skierowała do skarżącej w dniu 26 lipca 1999 r. pismo informujące ją o rozpoczęciu procedury zmniejszenia pomocy z uwagi na nieprawidłowości, w szczególności dotyczące działalności statków Periloja i Sonia Rosal. Z art. 44 ust. 1 rozporządzenia nr 4028/86 wynika [...], że Komisja była właściwym organem, w rozumieniu przepisu, o którym mowa w powyższym punkcie, do zmniejszenia pomocy przyznanej w oparciu o wspomniane rozporządzenie. Ponadto pismo z dnia 26 lipca 1999 r. powinno, jak skarżąca sama na to wskazuje [...], być rozumiane jako mające na celu dochodzenie w sprawie wspomnianych nieprawidłowości. W tych okolicznościach musi być uznane za akt przerywający przedawnienie w rozumieniu art. 3 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia nr 2988/95.
- 94 W rezultacie, zakładając nawet w oparciu o wykładnię gramatyczną art. 3 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 2988/95, że czteroletni termin przedawnienia ustalony przez ten przepis biegnie, odnośnie do nieprawidłowości ciągłej, licząc od dnia, w którym wspomniana nieprawidłowość ustała, gdy właściwy organ dowiedział się o nieprawidłowości — jak w niniejszej sprawie — dopiero później, należy uznać, że wysłanie pisma z dnia 26 lipca 1999 r., które nadeszło przed

wygaśnięciem terminu czteroletniego, którego bieg rozpoczął się dnia 20 maja 1996 r., przerwało wspomniany termin, a skutkiem tego było rozpoczęcie biegu nowego terminu czteroletniego, począwszy od dnia 26 lipca 1999 r. Z tego wynika, że w momencie wydawania zaskarżonej decyzji okoliczności faktyczne uzasadniające nieprawidłowości dotyczące statków Periloja i Sonia Rosal nie były dotknięte przedawnieniem.

95 W świetle powyższych rozważań należy odrzucić zarzut dotyczący przedawnienia”.

Żądania stron i zarzut odnośnie do uchylenia

8 Skarżąca wnosi do Trybunału o:

- uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne;

- uchylenie zaskarżonego wyroku;

- obciążenie Komisji całością kosztów poniesionych zarówno przed Trybunałem, jak i przed Sądem.

9 Komisja wnosi do Trybunału o:

- oddalenie odwołania w części jako oczywiście niedopuszczalnego lub, ewentualnie, jako bezzasadnego;

- oddalenie odwołania w pozostałej części jako bezzasadnego;

- ewentualnie, jeśli zarzut odwołania podniesiony przez stronę skarżącą zostanie przyjęty, uznanie za zasadne twierdzenia przedstawionego w piątej części pisma Komisji [art. 3 rozporządzenia nr 2988/95 nie ma zastosowania do nieprawidłowości w niniejszym przypadku] i oddalenie skargi o uchylenie jako bezzasadnej,

- obciążenie skarżącej kosztami postępowania przed obiema instancjami.

10 Na poparcie swojego odwołania skarżąca podnosi jedyny zarzut oparty na błędnej wykładni pojęcia „nieprawidłowość ciągła”, o którym mowa w art. 3 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia nr 2988/95.

W przedmiocie odwołania

11 Skarżąca podnosiła przed Sądem, że wobec zaskarżonej decyzji powinna zostać stwierdzona nieważność, gdyż w momencie jej wydania nieprawidłowości uzasadniające zmniejszenie pomocy uległy przedawnieniu.

- 12 Przez swoje odwołanie skarżąca kwestionuje, że Sąd w pkt 81 i 91 zaskarżonego wyroku oddalił ten zarzut, uznając, że zachowanie jej zarzucane powinno być uznane jako stanowiące nieprawidłowość ciągłą w rozumieniu art. 3 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia nr 2988/95.
- 13 Ten jedyny zarzut można podzielić na dwie części: pierwsza jest związana z sytuacją statku Pondal, a druga ze statkami Sonia Rosal i Periloja.
- 14 Najpierw należy podjąć się analizy drugiej części.

W przedmiocie drugiej części jedyne zarzutu: statki Sonia Rosal i Periloja

- 15 W ramach drugiej części jedyne zarzutu, skarżąca podnosi, że nieprawidłowość powstała w związku z opuszczeniem Angoli przez statki Sonia Rosal i Periloja nie była zdarzeniem ciągłym w rozumieniu pojęcia „nieprawidłowość ciągła”, o którym mowa w art. 3 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia nr 2988/95, ale jednorazowym oraz, że początkiem biegu przedawnienia był luty 1995 r., okres, gdy statki opuściły wody angolskie.
- 16 W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 2988/95 nieprawidłowość zakłada jakiekolwiek naruszenie przepisów prawa wspólnotowego wynikające „z działania lub zaniedbania” ze strony podmiotu gospodarczego.

- 17 Skoro zaniedbanie będące podstawą naruszenia przepisów prawa wspólnotowego trwa, nieprawidłowość jest „ciągłą” w rozumieniu art. 3 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia nr 2988/95.
- 18 Sąd słusznie orzekł w pkt 91 zaskarżonego wyroku, z jednej strony, że zarzucane fakty dotyczące statków Periloja i Sonia Rosal powinny być uznane za stanowiące nieprawidłowość ciągłą w rozumieniu wspomnianego przepisu oraz, z drugiej strony, że czteroletni termin przedawnienia powinien być uznany za biegnący „od dnia, w którym nieprawidłowość ustała”, czyli, w tym przypadku, od dnia 20 maja 1996 r.
- 19 Odnosnie do tego należy przypomnieć, że w części B załącznika I do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1956/91 z dnia 21 czerwca 1991 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia nr 4028/86 (Dz.U. L 181, str. 1), wnioskującym o pomoc finansową Wspólnoty zwraca się uwagę na fakt, że przyznanie takiej pomocy zależy w szczególności od tego, czy spółka mieszana ma na celu eksploatację zasobów rybnych znajdujących się w wodach danego państwa trzeciego.
- 20 Z zaskarżonego wyroku wynika, że skarżąca zobowiązała się, zgodnie z wymogiem ustanowionym w decyzji przyznającej rozważanej w połączeniu z wiążącym rozporządzeniem, do eksploatacji zasobów wód angolskich przy użyciu statków Periloja i Sonia Rosal przez trzy lata, czyli do dnia 20 maja 1996 r.
- 21 Sąd skarżąca nie może podnosić, że nieprawidłowość wystąpiła tylko w lutym 1995 r. W istocie, jeśli nieprawidłowość rzeczywiście rozpoczęła się w tym czasie, gdy sporne statki opuściły Angolę, trwała ona do końca wspomnianego trzyletniego okresu.

- 22 Z powyższych rozważań wynika, że druga część jedynego zarzutu musi zostać oddalona.

W przedmiocie pierwszej części jedynego zarzutu: statek Pondal

- 23 W ramach pierwszej części zarzutu skarżącej można wyróżnić dwa elementy.
- 24 Po pierwsze, skarżąca podnosi, że informacja będąca podstawą cofnięcia pomocy finansowej została uzyskana w następstwie dochodzenia dotkniętego nieważnością, rozpoczętego ponad cztery lata od momentu, gdy nieprawidłowość, czyli zatonięcie, miało miejsce, oraz, po drugie, że termin przedawnienia dotyczący przekazania fałszywej informacji wygasł.

W przedmiocie drugiego elementu

- 25 Przez swój drugi element, który należy rozważyć na pierwszym miejscu, skarżąca podnosi, że przekazanie błędnej informacji musi być uznane za naruszenie jednolite, popełnione w dniu, w którym miało miejsce to przekazanie. Początkiem terminu nie byłby więc dzień, w którym Komisja odkryła błąd.
- 26 To ostatnie twierdzenie jest właściwe. W istocie zaskarżona decyzja została wydana w oparciu o art. 44 ust. 1 rozporządzenia nr 4028/86. Stąd z zaskarżonej decyzji, w połączeniu z pismem z dnia 26 lipca 1999 r., do którego ona się odwołuje, wynika,

że Komisja zmniejszyła pomoc uprzednio przyznaną w ramach projektu skarżącej, uzasadniając, że skarżąca nie przestrzegła warunków ustanowionych w decyzji przyznającej oraz w wiążącym rozporządzeniu wspólnotowym, nie eksploatując w ciągu trzech lat zasobów rybnych Angoli. Wyłącznie dodatkowo, we wspomnianej decyzji, Komisja uznała, że fakt niezawiadomienia, przy składaniu wniosku o płatność pierwszej transzy pomocy, czyli w dniu 10 maja 1993 r., że statek Pondal zatonął w dniu 13 stycznia 1993 r., stanowił poważne naruszenie.

- 27 Tak jak w przypadku statków Sonia Rosal i Periloja, nieprawidłowość dotycząca trzeciego statku stanowiącego część projektu trwała do końca upływu trzyletniego okresu, czyli do dnia 20 maja 1996 r., daty stanowiącej zatem początek terminu.
- 28 Z tego wynika, że Sąd naruszył prawo uznając, w pkt 81 i 82 zaskarżonego wyroku, że odnośnie do statku Pondal termin przedawnienia rozpoczął swój bieg w dniu 5 października 1999 r.
- 29 Jednakże, jeśli elementy uzasadnienia wyroku Sądu wskazują naruszenie prawa wspólnotowego, lecz jego rozstrzygnięcie wydaje się być oparte o inne podstawy prawne, odwołanie musi być oddalone (wyrok z dnia 9 czerwca 1992 r. w sprawie C-30/91 P Lestelle przeciwko Komisji, Rec. str. I-3755, pkt 28; wyrok z dnia 13 lipca 2000 r. w sprawie C-210/98 P Salzgitter przeciwko Komisji, Rec. str. I-5843, pkt 58 oraz wyrok z dnia 10 grudnia 2002 r. w sprawie C-312/00 P Komisja przeciwko Camar et Tico, Rec. str. I-11355, pkt 57).
- 30 W tym względzie należy uznać, że pismo Komisji z dnia 26 lipca 1999 r. stanowiło akt dochodzenia, jak przyznaje również skarżąca w pkt 47 swojego odwołania. Wspomniane pismo miało w szczególności na celu dochodzenie nieprawidłowości i zmniejszenie pomocy w zależności od szczegółów zatonięcia statku Pondal. Przerwało ono bieg terminu przedawnienia z takim skutkiem, że dochodzenie nie zostało przedawnione.

- 31 Nie można podnosić, jak to czyni skarżąca, że błędna informacja stanowi nieprawidłowość i że w konsekwencji początkiem terminu byłby dzień 20 maja 1994 r., dzień, w którym skarżąca poinformowała władze hiszpańskie o zatonięciu statku Pondal. Stąd, jak wynika z pkt 26 niniejszego wyroku, ta informacja nie jest właściwa, aby stanowić nieprawidłowość uzasadniającą zaskarżoną decyzję.
- 32 Nie można utrzymywać, że wystarczy, by informacje dostarczone przez beneficjenta istniały i były możliwe do skontrolowania. Zakładając nawet, że w niniejszym przypadku Komisja naruszyła swój obowiązek staranności, nie wynika z tego, że termin przedawnienia rozpoczął bieg przed dniem, w którym obowiązek skarżącej eksploatacji zasobów rybnych Angoli ustał.
- 33 Stąd drugi element zarzutu nie może być przyjęty.

W przedmiocie pierwszego elementu

- 34 Jeśli chodzi o pierwszy element, wystarczy uznać, że jest on oparty na błędnej przesłance. W istocie, jak wskazano już w pkt 26 niniejszego wyroku, znaczącą nieprawidłowość stanowi brak eksploatacji zasobów rybnych Angoli w ciągu trzech lat przy użyciu statku Pondal lub statku go zastępującego, a nie jest spowodowana zatonięciem wspomnianego statku mającym miejsce nawet przed rozpoczęciem projektu.
- 35 W tych okolicznościach nie ma potrzeby orzekać o dopuszczalności tego elementu zarzutu, co było kwestionowane przez Komisję.

- 36 W konsekwencji pierwsza część jedynego zarzutu musi zostać oddalona.
- 37 Z całości powyższych rozważań wynika, że odwołanie musi zostać oddalone.

W przedmiocie kosztów

- 38 Artykuł 122 akapit pierwszy regulaminu stanowi, że jeżeli odwołanie jest bezzasadne, Trybunał rozstrzyga o kosztach. Zgodnie z art. 69 § 2 tego samego regulaminu, stosującego się do procedury odwołania na mocy art. 118 regulaminu, kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ Komisja wniosła o obciążenie José Martí Peix SA kosztami postępowania, a ta przegrała sprawę, należy obciążyć ją kosztami postępowania w obecnej instancji.

Z powyższych względów Trybunał (druga izba) orzeka, co następuje:

- 1) **Odwołanie zostaje oddalone.**
- 2) **José Martí Peix SA zostaje obciążona kosztami postępowania.**

Podpisy